

ELVESZETT ÉS MEGKERÜLT BARÁTOK

Vajon tud-e új baráttra
találni Lea?

Írta: **Maryssa Dennis**
Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján,
magyar átdolgozás)

Lea körbenézett a harmadik osztály termében. A padok szépen rendezett sorokban álltak, a falakon élénk színű plakátok lógtak. A legtöbb gyerek a barátaival beszélgetett. Lea leült a padjába. Nem igazán ismert senkit ebben az osztályban. Remélte, hogy az idén új barátot tud majd szerezni a suliban.

„Szia!”

Lea felpillantott. Egy lány ült le mellé.

„A nevem Anna – mondta. – Szeretnél a barátom lenni?”

Lea elmosolyodott. „Naná!”

Később Lea és Anna együtt ebédeltek. A szünetben kidobóst játszottak és ugróköteleztek. A nap végén Anna a busz ablakán keresztül intett búcsút Leának. „Viszlát holnap!” – mondta.

Attól fogva Lea és Anna jó barátok voltak. Mindennap együtt játszottak. Télen hosszú ösvényeket tapostak a hóban. Amikor a hó lefagyott, csúszkáltak az ösvényeken. Egyszer párban dolgoztak egy tudományos feladaton, amely az űrről szólt. Lea jól érezte magát, miközben Annával együtt plakátot készítettek a bolygókról.

Azonban egy nap Anna elkezdett furcsán viselkedni. Reggel nem integetett vissza Leának. Új csoporthoz csatlakozott a matek gyakorlásánál. Ebédnél pedig szinte meg sem szólalt.

„Hé – kérdezte Lea –, mi a baj?”

Anna felsóhajtott. „Nézd, szerintem nem kellene ilyen sokat együtt lógnunk. Adri barátnőm azt mondta, hogy fura vagy.”

„Ó!” – ráncolta össze a homlokát Lea. Annával jól érezték magukat együtt. Miért törődne Anna annyira azzal, hogy mit gondol a többi gyerek?

Anna azt mondta, hogy továbbra is lehetnek barátok, de utána soha többé nem beszélt Leával. Lea megpróbált nem megbántódni, de nehéz volt egyedül lennie, miközben Anna más gyerekekkel játszott.

Hamarosan véget ért a tanév, és elkezdődött a nyári szünet. Lea sok klassz tevékenységgel foglalta el magát. Balettórára és főzőórára járt. A legjobb barátjával, Ellával még egy

varrástanfolyamot is elkezdett.

Ella és Lea már egészen kicsi koruk óta ismerték egymást. Ugyanabba az iskolába jártak, de soha nem voltak ugyanabban az osztályban. Időnként Ella átjött játszani Leáékhoz. Lea talált egy pár álszemüveget, amely hasonlított Elláéhoz, és felvette. Ez megnevettette Ellát.

„El sem hiszem, hogy már majdnem véget ért a nyár – mondta Ella. – Bárcsak többet láthatnánk egymást.”

Lea elmosolyodott. „Szerintem is.”

Gyorsan közeledett az újabb tanév. Lea izgatottan várta a negyediket, de kicsit tartott is tőle. Legtöbbször jól elvult egyedül. Azonban egy év hosszú idő arra, hogy ne legyen barátja az osztályában. Eszébe jutott, milyen érzés volt, amikor Anna nem akart többé a barátja lenni. Nem akarta magányosnak érezni magát.

Lea folyamatosan békességért imádkozott Mennyei Atyához. Amikor véget ért a nyár, reménytelinek érezte magát.

Tudta, hogy minden ki fog alakulni.

Az iskola első napján Lea belépett az új osztályába.

„Lea!”

Alig hitt a szemének. Ella ott volt az osztályában!

Ella odaszaladt Leához, és megölelte. „Annyira örülök, hogy itt vagy! Ez lesz a legeslegjobb év!”

Lea szélesen elmosolyodott. Tudta, hogy Mennyei Atya vele volt, még akkor is, amikor nehéz volt. És Ellának igaza van: ez az év lesz az eddigi legeslegjobb! ●

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

